

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ฝึกกรรมทำลายเรา

วันที่ ๒๘ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๔ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๓๘ ดอลลาร์ แต่ที่ได้เมื่อวานนี้ทางพระคงไม่ทราบ เขารับเข้าไปเลย เมื่อวานได้ทองคำตั้ง ๑๒ กิโลกรัม มาจากวัดดงศรีชมภู มาจากท่านหุยกุมาเมื่อวาน มีพวกสร้อยอีกประมาณ ๒ บาท รวมเป็น ๑๒ กิโลกรัม ๖ บาท ๘๘ สตางค์ มีบอละ คือไดโนเสาร์ก็เข้าโนนเลยไม่ได้มาอ่าน คราวนี้เราก็ไม่ได้คิดเรื่องหลอมทอง หลอมเมื่อไรก็ได้ยากอะไร ขอให้พอกก็แล้วกัน หลอมก็ปั๊บปั๊บเลยเสร็จ ถ้าได้ ๔๐๐ กิโลขึ้นไปแล้วเราก็หลอม ถ้ายังไม่ได้เราก็ยังไม่หลอม เพราะเหตุการณ์ส่วนใหญ่ยังไม่ลงกัน ได้มาเท่าไรก็มารออยู่ปากคอก ถ้าเป็นสัตว์ก็มารออยู่ปากคอก เข้าคอกไม่ได้

เราสลดสังเวชจริง ๆ กับชาติไทยของเราลูกชาวพุทธ เป็นเปรตเป็นผีกินตับกินปอดกินไส้กินพุงแห่งชาติของตัวเอง มันเคยมีไหมเมืองไทยเรา ที่คนไทยเรานี้กินตับกินปอดของชาติไทยเราทั้งชาติ เวลานี้กำลังหลงตาบัวเป็นตับปอดที่หนึ่ง ที่ให้พวกเปรตพวกผีนี้กำลังกินกำลังกลืน กลืนกันก็มี กำลังจะกินก็มีเวลานี้ เพราะฉะนั้นถึงว่าของที่อยู่ปากคอก เข้าในคอกแล้วไปที่ไหน กำลังติดตามกันอยู่เวลานี้ ที่เข้าไปแล้วมันไปไหนกำลังติดตามอยู่เวลานี้ โธ เราทุเรศจริง ๆ นะ แหม กิเลสนี้มันหนาขนาดนั้นนะ เราดูแล้วสลดสังเวชจริง ๆ นะ เพราะเราช่วยโลกด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ทำไม่ถึงเป็นต่อหน้าต่อตาเห็นชัด ๆ แล้วก็เป็พยานอันหนึ่งที่พระพุทธรเจ้าทรงแสดงมาตั้งกับตั้งกลับ เรื่องบาปเรื่องบุญ เป็นคู่แข่งคู่แข่งกันคู่อัดกันมาอย่างนี้ตลอดเวลา มันก็เห็นชัด ๆ อย่างนี้แหละ

ธรรมท่านไม่ได้ดูตั้งแต่สิ่งเหล่านี้ที่ปิดปลัดปิดเหวี่ยงที่แก้ตัวอุตุลุดหวังวิมุติ หลุดพ้นโทษ กลับไปเท่าไรก็เหมือนซึกลิ้งเข้าถ่านเข้าใจไหมละ ซึกลิ้งเข้าถ่านเป็นยังงั ไอ้คนชั่วนี้มันพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงไปไหนเหมือนซึกลิ้งเข้าส้วมเข้าถ่านตลอดเวลา มันจะกลายเป็นทองคำได้ยังงั นี่ละธรรมพระพุทธรเจ้าจริงอย่างนี้ เมื่อชั่วแล้วอยู่ยังงั มันก็ชั่ว ทั้งไว้เฉย ๆ ก็ชั่ว เคลื่อนไหวไปมาที่ไหนมันก็ชั่ว ๆ อยู่ตลอดเวลา คนชั้วก็เหมือนกันอย่างนั้น อยู่ที่ไหนจะแสดงตัวเป็นคนบริสุทธิ์วิมุติขนาดไหนก็ตาม มันก็คือซึกทั้งกอง ๆ กลับไปกลับมากประกาศตัวเองให้โลกทั้งหลายเขาเห็นอยู่อย่างชัดเจนนั้นแหละ คือซึกองนี้มันกลับกระเทือนทั่วประเทศไทย กลับแห่งกองมูตรกองคูถของคนชั้วทั้งหลายที่มันสร้างไว้เต็มตัวนี้ กลายเป็นกองมูตรกองคูถ จากนั้นก็เป็นกองฟืนกองไฟ

ก็มันแฝงอยู่ในตัวของมันเอง กองฟืนกองไฟเผาหัวใจตัวเองแล้ว ก็เผาคนอื่นต่อ ๆ ไป จากนั้นก็เผาลงในนรก อันนี้คือวิบัติวิจารณ์ไม่ได้นะ

เรามันกระเทือนอยู่เรื่อยนะ เพราะเราช่วยโลกด้วยความบริสุทธิ์ ไม่มีอะไรเลย จะเป็นมลทินในหัวใจของเราว่าเราไม่บริสุทธิ์ในจุดใด แม้เม็ดหินเม็ดทราย มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ สดส่วน แล้วสิ่งเหล่านี้มันก็เห็นชัด ๆ เหมือนกัน กับที่เราเห็นในการดำเนินของเราว่าบริสุทธิ์ยุติธรรม แล้วนี่มันสกปรกขนาดไหน มันเอาเข้ามาเทียบมา ประจันหน้ากันให้เห็นชัดเจน อดคิดไม่ได้นะ ที่พูดถึงเรื่องว่าสิ่งเหล่านี้คาราคาซังอยู่นี้ จะให้ว่ายังไง มันไม่สะดวก ถ้าหากว่ามันเป็นไปเรียบร้อยตามความมุ่งหมายของคนทั้งชาติแล้ว ไม่มีเปรตมีผีมียักษ์มีมารมีเหล็กมีหลามากันมาขวางคอพี่น้องชาวไทยเราแล้ว มันเข้าได้ห้าทวีปแล้ว สมบัติเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวงของเรา แล้วประกาศก้องออกมานานแล้ว ตั้งแต่โน้น ประกาศก้องมาตั้งแต่คราวที่เราถูกต้ม เราก็ประกาศก้องมาด้วยความบริสุทธิ์ใจของเรา แต่ของเราถูกต้มไปที่ไหนไม่รู้

นี่ถ้าหากว่าเป็นความถูกต้องก็ประกาศมาตั้งแต่โน้นแล้ว แล้วสิ่งของเงินทองทั้งหลายนี้เราเชื่อพี่น้องชาวไทยนะ ไม่ว่าใครก็เหมือนกันถ้าลงได้ถึงใจแล้วตุ้มเลยไม่รอ อันนี้จะถึงใจได้ยังไง ทั้งจะเป็นทั้งจะตาย มองดูเหมือนตายแล้วครั้นมาดูจริง ๆ หูมันกะพริบอยู่ ตัวมันนอนนิ่งอยู่เหมือนสัตว์ทั้งตัวนั้นแหละ หือ นี่มันพอจัดการได้แล้ว เหรอ ครั้นมาดูหูมันกะพริบ ๆ โหย มันยังไม่ตาย นี่สมบัติของเรามันก็แบบหูกะพริบ ๆ เวลาอีแร้งอีกามันจับมันต้องอยู่นั้น ดูยังไม่ตาย ไปแล้วสงสัยวกมาอีก หรือตายแล้ว เพราะฉะนั้นสมบัติของเรามันจึงวกจึงเวียนหมุนไปหมุนมาอยู่กับอีแร้งอีกากับเจ้าของควาย มันลับมันวนกันอยู่นี้ เวลานี้เป็นอย่างนี้เทียบแล้วนะ มันเข้าไม่ได้ตามความมุ่งหมายอย่างราบรื่นดีงาม

เมื่อเป็นเช่นนั้นใครจะไปลงใจบริจาคให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย นี่ละสำคัญ ทั้งจะเข้า ทั้งจะออก ทั้งจะเป็นทั้งจะตาย ทั้งจะได้ทั้งจะเสีย ทั้งจะขึ้นทั้งจะจม แล้วใครจะไปตัดสินใจลงได้ นี่ที่เราเห็นใจพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคคราวนี้มันเป็นค่าง ๆ คา ๆ มันก็รู้ประจักษ์กับเรานี้อยู่แล้ว แต่ท่านเหล่านั้นไม่พูด เราเป็นฐานะที่จะพูดได้ก็มาระบายความรู้สึกของพี่น้องชาวไทยว่าเป็นเหมือน ๆ กัน คือความไม่ลงใจอย่างเดียวกัน แล้วจะให้บริจาคได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพื่ออุ้มชูชาติไทยของเราได้เต็มที่เต็มฐานได้ยังไง นี่เรื่องมันเป็นอย่างนี้นะ จึงค่าง ๆ คา ๆ อยู่

เราก็ไม่คิดนะ เรื่องอย่างนี้มันเรื่องเด็กอมมือเขาก็ไม่ทำกัน เราอย่าพูดถึงเรื่องพระราชกรณียกิจที่มีความรู้วิชา ถึงขนาดที่จะมาปกครองบ้านเมืองทั้งประเทศนี้เลย เด็กอมมือเขาก็ไม่ทำ ทำแบบที่ทำกับชาติไทยเวลานี้ มีศาสนาเป็นผู้นำ เขาทำไม่ได้

นี้ทำไมมันทำได้ มันยืนยันกันมาแล้วสองปีสามปีแล้วไม่ใช่หรอ เรื่องทำได้แบบนี้ ผู้ที่
ให้ก็ไม่เห็นว่าใครจะทำอย่างนั้น มันก็ทำได้แบบนี้ เด็กอมมือเขาไม่ทำกัน เลวขนาด
ไหนว่าฉันเลยมาเทียบแล้วนะ นี่เราสลดสังเวชนะ

เด็กอมมือเขาไม่ทำจริง ๆ เขาทำอะไร คนทั้งประเทศก็รู้กันอยู่แล้วว่าของนี้จะ
ลงในสมบัติของตัวเอง เรียกว่าชีวิตของคนไทยทั้งชาติคือคลังหลวง ๆ ใครก็รู้อยู่แล้ว
ทั่วประเทศไทย เมืองนอกเขาก็รู้ แล้วเด็กอมมือมันก็รู้อีกด้วยนะ แล้วใครที่เลยเด็กอม
มืออยู่นั้นนะ มันไม่รู้ได้ยังไง มันน่าคิดนะ ความหยาบโผนของบาปมันเป็นอย่างนั้นละ
มันจะเอายกขึ้นเป็นทองคำทั้งแท่ง ทั้ง ๆ ที่บุตรทั้งกอง คุณทั้งกอง มันจะยกขึ้นเป็นทอง
คำทั้งแท่ง แล้วจะเหยียบทองคำทั้งแท่งลงเป็นบุตรเป็นคูไปอย่างนั้น

โห หนาจริง ๆ นะเราจนสลดสังเวช คิดดูแม่แต่เด็กอมมือเขาก็ไม่ทำ ทำไมมัน
ทำได้ ไม่หนาขนาดนั้นทำได้หรอ หาแก่นนั้นหาแก่นนี้มาหลอก ผู้ที่นี้ก็ไม่ใช้เด็กอมมือก็จะ
มาหลอกอะไร มาหลอกหาอะไร ถ้าไม่ใช่ตั้งหน้าตั้งตามาเล่นลิเกละครแห่งนรกอเวจี
ของผู้ชั่วช้าลามกต่อชุมชนคนไทยเท่านั้นไม่เป็นอย่างอื่น ก็มีเท่านั้น

รวมทองคำทั้งหมดมี ๒,๓๒๑ กิโลกรัม มันจะค่อยขึ้นไปเรื่อย ๆ ค่อยเป็นค่อย
ไป ศาสนามีหลักมีเกณฑ์มีเหตุมีผล ค่อยก้าวค่อยเดินอย่างมีเหตุมีผล การปฏิบัติทุก
อย่างต่อพี่น้องชาวไทยเราปฏิบัติด้วยความเมตตาสุดส่วนนะ เพราะฉะนั้นการจะก้าว
เดินวิธีใดจากสมบัติเหล่านี้ เราจะต้องก้าวเดินด้วยความมีเหตุมีผล เพื่อความรอบคอบ
ชอบชิต ให้เป็นผลดีแก่ชาติไทยของเราทุกแห่งทุกมุมไป เราไม่ได้ทำสู่มสู่มหัว เราเอา
จริงเอาจัง เพราะฉะนั้นเรื่องที่เลวร้ายที่สุดมาขวางหน้าเรา เราถึงอดพูดไม่ได้ อย่างที่
พูดตะกี้คือมันเข้ากันไม่ได้เลยกับธรรมที่นำพี่น้องทั้งหลายอยู่เวลานี้ กับสิ่งที่มา
ทำลายธรรมที่กล่าวสักครู่นี้ มันเห็นชัด ๆ อย่างนี้นะ

อันนี้ก็ทำให้คิดอีกเหมือนกัน มันมีเรื่องที่จะคิดได้ เช่น เวลาเกิดเรื่องเกิดราว
อย่างนี้ สมบัติเงินทองที่จะเข้าคลังหลวงอันเป็นจุดมุ่งหมายของคนทั้งชาติเข้าไม่ได้ ที่
เข้าไปได้แล้วมันไปอยู่มุมไหน ไปถลุงอยู่ที่นรกหลุมไหนอีกเราก็อธิบายไม่ได้ ที่เข้าไป
แล้วมันพอกันเอาของเหล่านี้ไปถลุงกันอยู่ในนรก ในสมบัตินี้ก็ถลุงมัน มันก็แหลก ๆ
อยู่นั้นแล้ว ที่นี้ที่ยังเข้าไม่ได้ก็คาราคาซังอยู่ตามปากนรกนะ พวกยมบาลก็ยุ่งใหญ่เลย
ที่จะติดตามสมบัติที่มันเอาไปถลุงในนรกกันแล้วด้วยนะ ที่จะติดตามตัวมันเอาสมบัติ
นั้นไป ที่จะติดตามสมบัตินั้นอยู่ในนรกหลุมใหญ่ ๆ อันเดียวกันนั้น เลยยุ่ง พวกติด
ตามตัวโจรตัวมารที่มันเอาไปถลุง มันก็พันกันอยู่กับสมบัติ คือเงินทองอยู่ในนั้น มันพัน
กันอยู่เวลานี้ ครั้นออกมาข้างนอกทางนี้ก็โบกมือ เดี่ยวยังเข้าไม่ได้ ทางนั้นยังจัดการยังไม่
เสร็จ อันนี้ก็ยังไม่เข้าไม่ได้ คือพวกจะลงนรกยังเข้าไม่ได้ กรรมสนองกรรมยังเข้าไม่ได้

เพราะเหตุไฉนยังเข้าไม่ได้ ก็ข้างในกำลังมัดกันอยู่เดี๋ยวนี้ ให้จัดการทางนั้นเสียก่อน ให้
รอเสียก่อน ยมบาลเลยโบกมือจนเป็นบ้าเวลานี้จะว่ายังไง ยังเข้าไม่ได้

อยู่ข้างนอกก็เป็นพวกเจ้าของสมบัติถมกันอยู่จะเอาให้มันแหลก อันนี้กับ
ยมบาลกับอันนั้นก็พาดกันให้แหลกไปอีก เลยมันแหลกต่อแหลก มันน่าดูนะ
พิจารณาซิเราอดคิดไม่ได้นะ เรื่องกรรมมันสลับซับซ้อนอย่างนั้นแหละ นี่เราเอาหยาบ
ๆ มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง มันเป็นอย่างนั้น สลับซับซ้อน แต่ไม่มีคำว่าเอียง เรื่อง
กรรมดีกรรมชั่วไม่มีเอียง รวมแล้วเรียกว่าธรรม กรรมดีกรรมชั่วรวมแล้วเรียกว่าธรรม
ไม่มีเอียงทั้งสองอย่าง ใครจะเอาเป็นข้อคิดอะไรก็แล้วแต่ มันก็ไปซุลมุนอยู่ เวลา
กำลังซุลมุนอยู่ พวกนี้กำลังขนหนามาจะเอาพวกนั้น พวกนั้นบอกเดี๋ยวยังเข้าไม่ได้ พวก
นี้กำลังยุ่งกับพวกนี้อีกละ พวกไหน พวกยมบาลกำลังชดอยู่ อันนี้เอาวางไว้ก่อนอย่า
ด่วนเอาเข้าไป เอาเข้าไปเดี๋ยวไม่ติดตามมันจะเอาไปถลุงอีก มันก็มีแ่ง อู๊ย พิจารณา
สนุกคิดนะ เรื่องก็เป็นอย่างนี้พิจารณาซิ

เป็นเรื่องที่เอามาพูดกันข้างนอก ๆ แต่หลักของกรรมเท่านั้นไม่มีปัญหาอะไร
เลย ผิงเดียว ๆ ตลอด ไม่มีอย่างที่ว่านี่นะ มันเอาไปไหน ๆ อย่างพวกเรติดตามกันนี้
มันเอาไปไหน ๆ พวกเรติดตามกัน ส่วนกรรมดีกรรมชั่วจะเอาไปไหนว่างั้นเลย อย่า
โผล่หน้ามาตีหน้า เรานี้เก่งกว่าพวกเธอ เรื่องเป็นธรรมล้วน ๆ อำนาจเหนือธรรมมี
เหนือว่างั้น อย่ามายุ่งอย่ามาเหนือธรรมเดียวหน้าผากแตกจะว่างั้น เข้าใจไหม ทะลึ่งเข้า
ไป ไหนมันเอาไปไหน ๆ ว่างั้นเถอะนะ กำลังติดตามพวกเจ้าของสมบัติ เอาไปไหน ๆ
ทางยมบาลเงียดเงื่อฝ่ามือไป อย่ายุ่ง เข้าใจไหม บอกว่าอย่ายุ่ง ข้าเคยจัดการมานี้มาก็
กัปก็กลับแล้ว แก่เพิ่งเกิดมาได้สองสามวันมายุ่งข้าทำไม แมแต่โคตรของแกยังเกิดได้สี่
ห้าวัน แก่เกิดได้สองสามวัน โคตรของแกเกิดได้สี่ห้าวัน เรามีมาตั้งกัปตั้งกลับมายุ่งเรา
ทำไม ไป พอไปก็ตีหน้าพร้อมให้หงายหมาไปหมดเลยพวกนี้ เข้าใจ ฟังให้ชัดเจนนี้ เอา
ขบขันมาพูดสักหน่อย

พูดเรื่องความซุลมุนวุ่นวายของโลก แต่เรื่องของกรรมไม่มีอะไร เรื่องกรรมตัด
สินเรียบริ้อย ๆ ไปตลอด ใครจะเอาภูเขากี่ลูกมากันไม่มีความหมาย ทะลุทันทีเลย ไม่มี
อะไรเหนือกรรม เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้เคารพกรรม ระวังมากนะ เรื่องกรรมนี้
หนัก เรียกว่ามีอำนาจมากที่สุดเลย ในสามแดนโลกธาตุไม่มีอะไรเหนือกรรม กรรมดี
กรรมชั่วมีน้ำหนักมีอำนาจเท่ากัน ท่านบอกไว้อย่างชัดเจน ใครอย่างกล่าวว่างั้นเลย ฟีนก็
เอาเลย ฟีนกรรมก็ฟีนเราทำลายเรา เป็นของสำคัญน้อยเมื่อไร

พระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมายอมรับกรรมด้วยกันทั้งนั้น นี่อันหนึ่ง ไม่
ปรากฏในตำราว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดที่สอนแหวกแนวของกรรมไป คือไม่มีพระ

องค์ใดจะข้ามอำนาจของกรรม เพราะตรัสรู้-ตรัสรู้ด้วยความเป็นธรรม กรรมก็เป็นธรรมอยู่แล้วก็เข้ากันได้ทันที ด้วยเหตุนี้พระพุทธเจ้ากับอำนาจของกรรมจึงไม่มีขัดแย้งมีทะเลาะเบาะแว้งกันเลย ไม่มี อันเดียวกันเลย แล้วพวกเราเป็นพวกจะไปทำลายกรรม ทำลายพระพุทธเจ้า มีแต่พวกจมແหลกเลยนะ

นี่ก็ได้สอรร้อยกว่าแล้วให้พอเสียก่อนถึงจะหลอมทีเดียว หลอมเมื่อไรเราก็หลอมได้ เวลานี้ทองได้ ๒๕๖ กิโล พอถึงสี่ร้อยกว่าแล้วเราก็จะหลอม หลอมก็เก็บไว้อย่างนั้นเสียก่อน ค่อยพิจารณากัน สมบัติของชาติไทยเรา สิ่งทีกล่าวเหล่านี้มีผู้รักษาตลอดนี้ ผู้ทำลายก็มี ผู้รักษาก็มีเวลานี้ ไม่ใช่มีแต่ผู้ทำลายโดยถ่ายเดียว ผู้รักษาผู้ติดตามสมบัติเหล่านี้ยังมีเป็นประจำตลอดเวลา อันนี้เราก็มาพูดแบบสภาหนูเฉย ๆ สภาแมวเขาดำเนินกันอยู่นั้น เข้าใจหรือเปล่า สภาหนูไม่มีเรื่องมีราวอะไรก็ซุบซิบ ๆ ไปอย่างนั้น หลวงตาบัวเป็นหัวหน้าสภาหนู ก็พูดกันไปอย่างนั้น เรื่องจัดการเขาจัดการตลอด ก้าวเดินไปตลอดเลย แบบชื้อแบบแปแบบกฎหมายบ้านเมือง ก็ว่ากันไปตามกฎหมายระเบียบของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกัน เป็นอย่างนั้นแหละ เรื่องความผิดถูกชั่วดีมอบให้กรรมไปเลยอันนั้น

เรื่องภายนอกเหล่านี้เป็นเรื่องของพวกเราที่อยู่ร่วมกัน ทำให้สมมาพอควร ให้เหมาะกับความต้องการที่ชาติได้ตั้งกฎเกณฑ์เอาไว้ คือกฎหมายบ้านเมือง ก็ดำเนินไปอย่างนั้นแหละ ส่วนเรื่องกรรมจริง ๆ ที่เป็นอรรถธรรมล้วน ๆ นั้นไม่มีใครไปยุ่งท่านได้แหละ

วันนี้พวกดอลลาร์ก็จะเอาไปเข้าบัญชี ที่ได้มาเล็กน้อย คือเอาเข้าเลย วันนี้ก็สั่งแล้ว มอบสมุดให้แล้ววันนี้ พอเสร็จเรียบริ้อยก็เอาดอลลาร์ไปเข้า ดอลลาร์ได้เท่าไร ๆ สำหรับทางอุดร ได้ทางนี้ทั้งหมดเอาเข้าบัญชีนี้หมด ครั้นเวลาไปกรุงเทพได้ทางนั้นเอาเข้าบัญชีกรุงเทพทั้งหมดเลย สำหรับดอลลาร์มีอยู่สองบัญชี แต่เวลานี้รู้สึกว่บัญชีทางกรุงเทพจะน้อยกว่าทางนี้หน่อยหนึ่ง ไม่มากนัก ห้าแสนกว่าเหมือนกัน เราดูทั้งบัญชีทางโน้นกับทางนี้แล้ว ทางโน้นยังน้อยกว่า ไล่เลยกันไป คือบัญชีเขาก็มีดอกของเขา เราก็ไม่เสียผลเสียประโยชน์ เพราะฉะนั้นเราจึงนิ่ง ๆ ไม่ค่อยอะไรนั้กันนะ ถ้าไม่ได้เลยก็จะมีอีกอันหนึ่งเหมือนกันนะ แต่เนี้ยมันมีผลทางนี้อยู่เราก็เลยปล่อยมันไปเรื่อย ๆ ฟังไปเรื่อย ๆ ให้ทางการบ้านเมืองพิจารณาปฏิบัติกันตามเรื่องตามราวไปเท่านั้นแหละ เราเป็นแต่เพียงว่าคอยสอดส่องคอยฟังเหตุผลกลไกต่าง ๆ ทั้งภายนอกภายใน มันจะมาที่นี้แหละ ไม่ไปที่ไหน เราค่อยพิจารณากันไปอย่างนั้น

นี่ ๓ โมงกว่า เที่ยวนี๋ย่ำรุ่งสายเข้า ๆ ย่ำค่ำวันเข้า ๆ เวลานี้ดูเหมือนกลางวันเกือบจะ ๑๓ ชั่วโมงมั้ง กลางคืนจะมี ๑๑ ชั่วโมงกว่านิดหน่อย ค่อยย่นเข้าไป ต่อไปนี้

กลางคืนมีเพียง๑๐ ชั่วโมง กลางวันมีถึง ๑๔ ชั่วโมงนะ เริ่มมีดมันหนึ่งทุ่มแล้ว มันไป ชั่วโมงหนึ่งแล้ว พอตีห้ามันก็สว่างแล้ว พอตีหกก็ไปอีกชั่วโมงหนึ่ง วันหนึ่งไปสองชั่วโมง กลางวันกินไปสองชั่วโมง ทั้งวันเป็น ๑๔ ชั่วโมง กลางคืนได้ ๑๐ ชั่วโมง เริ่ม ๆ ตั้งแต่เดือนมีนาฯ ไปละ ถึงสิงหา ที่นี้ก็เปลี่ยน พระอาทิตย์พระจันทร์เขาก็เปลี่ยนของเขา อยู่งั้นละ

วันพรุ่งนี้เราก็จะไปกรุงเทพ มีกิจจำเป็นเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองศาสนาอยู่โดยตรง ไปที่ไหนก็เพื่อประโยชน์แก่โลก แต่ไปคราวนี้ไม่ได้ไปอย่างคราวที่ไปเทศนาว่าการทุกแห่งทุกหนดังที่เคยนะ เราไปตามอัธยาศัยของเรา เกี่ยวข้องกับเรื่องของเราที่เกี่ยวข้องกันทั้งชาติมีอยู่ในนั้น การกลับก็เป็นเรื่องของเราเอง คือจะกลับเมื่อไรก็กลับเท่านั้นเอง พวกที่อยู่ในครว้นนั้นก็ให้หาตั้งแต่เรื่องราวภายนอกเข้ามาเผากันนะ อยู่ในครว้นมันไม่ได้มาปฏิบัติธรรมในครว้นนะ มันมาเล่าเรื่องราวเรื่องนั้นเรื่องนี้มาคุยແຍ່ก່อกวนทั้งภายนอกภายใน เต็มมันจะได้หนีจากครว้นหมดนะ เราไม่ได้เหมือนใครนะ ถ้ามาเลอะ ๆ เทอะ ๆ เข้าเอาละนะ ไล่หนีหมดเลยจริง ๆ

แต่ก่อนอยู่แต่พระลัวัน ๆ สะดวกสบายแสนสบาย นี่ทนอนุโลมเอานะ ที่อนุโลมไป ๆ มันเหลวไปแล้วเวลานี้ เข้ามาอยู่ในวัดแทนที่จะหาความสงบร่มเย็นให้เป็นธรรมต่อจิตใจของเรามันไม่เป็นนะ มันเสาะแสวงหาตั้งแต่เรื่องภายนอกที่เป็นพินเป็นไฟมาเผาไหม้กันทั้งภายนอกภายใน สุดท้ายเราที่เป็นหัวหน้าวัดอยู่ที่นี่ก็จะเดือดร้อนไปด้วย เพราะมันมาหาหลักใหญ่ตรงนี้ ฟังให้ตื่นะคำนี้ มันมาหาอะไรมาหาอรรถาธรรมมันถึงมาอย่างนี้ มันมาเสาะแสวงหาเรื่องบุตรเรื่องคูเต็มบ้านเต็มเมือง แล้วชนเข้ามาเผาในวัดนี้ เถลงในวัดนี้ ตั้งแต่บุตรแต่คูทั้งนั้นมีย่างเหรอ

มันเป็นยังไงพวกปฏิบัติธรรมมันถึงเหลวแหลกแหวกแนวไปทุกวัน อยู่เท่าไรยิ่งเหลวไป ๆ หาชิ้นที่จะดีขึ้นไม่ค่อยปรากฏนะเวลานี้ จะก่อแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ไปทั่วโลกดินแดน ทัวทั้งวัดป่าบ้านตาดนี้ ใครมาก็จะมาแบบนี้ละเหรอ ถ้าอย่างนั้นอย่ามานะสถานที่นี้เป็นสถานที่อบรมธรรมนะ เลวเข้าไปทุกวัน ๆ มันมาหาเรื่องอะไรเรื่องภายนอก มันเล่าหาอะไร มันหิวมันโหยหาอะไร เรื่องภายนอกเขาก็หิวของเขา เข้ามาภายในนี้โดดไปหาเรื่องภายนอกมายุ่งมาเผากัน คนนั้นก็อวดดิบอวดดี คนนี้ก็แก้ตัว คนนั้นแก้ตัว มีแต่พวกสวมพวกถานที่ก่อพินก่อไฟเผาวัดเผาพาเผาพระเผาเณร เผาเพื่อนฝูงทั้งนั้นแหละนะพวกนี้ละ มันเป็นอย่างกัน ยุ่งจริง ๆ นะ

กิเลสตัวนี้อยู่ที่ไหนมันต้องก่อแต่เรื่องความยุ่งเหยิงวุ่นวายตลอดเวลา ถ้าธรรมอยู่ที่ไหนสงบ ยุ่งอะไรภายนอก ตา หู จมูก ลิ้น กาย นี่มันสัมพันธ์สัมพันธ์กับภายนอก ตั้งแต่วันเกิดมาจนกระทั่งปานนี้มันไม่อิมบ้างเหรอ เอาธรรมแทรกเข้าไปบ้างเพื่อความ

สงบร่มเย็นของใจ มันไม่พอทำได้บ้างหรือถามตัวเองซิ มันมาหาอยู่อะไรเรื่องภายนอก โห อุตุดนะเวลานี้เรื่องภายนอกมันเข้ามาอยู่ในวัดนี้นะ เอาแต่เรื่องภายนอกเข้ามา ทะเลาะเบาะแว้งซึ่งกันและกัน ยุ่หย่าก่อกวนกันเรื่องนั้นเรื่องนี้ เอาเป็นมรรคเป็นผลจริง ๆ นะเวลานี้ มันสั่งสมไฟไฟเข้ามาสู่วัดป่าบ้านตาด ให้เอาเป็นมรรคเป็นผลจริง ๆ ผลแห่งความเดือดร้อนนั้นละ ระวังระสายกระเทือนไปทั่วทั้งวัด

นี่ละผลของกิเลสไปไหนเป็นไฟไปหมดนะ ถ้าผลของธรรมอยู่ที่ไหนสบายไปหมด มันอดไม่ได้ละ มันฟังมานานทนมานานพิจารณา เหมือนหนูหนวกตาบอด อยู่ที่นี่ก็เฉย ฟังอะไรมาก็เข้าลิ้นซึก ๆ ไปเรื่อย ๆ เมื่อมันนานแล้วมันก็เต็มลิ้นซึกก็ดึงออกมาบ้างซิ หรือลิ้นซึกระเบิดเปิดออกมาก็ได้เมื่อมันเต็มทนแล้วจึงว่าเสียบ้าง ถ้าใครมาอยู่แบบนี้ อย่ามานะ อย่าให้มันหนักวัดเรานะ มาอยู่ที่นี่พระติดตามมากก็เก๋องค์สิบองค์ นี่ก็ผลักไว้ ดันไว้ไม่ให้เข้า แม่ชีแม่ชาก็ให้บวชเฉพาะโยมแม่ เอาไว้สามสี่คนเพื่อโยมแม่อยู่สบาย ๆ เพียงเท่านั้นตลอดมานะ เวลานี้มันก็เลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมดแล้วเห็นไหม แผลกไปหมดแล้วเวลานี้ ไปที่ไหนจุ่นจ้าน ๆ จนดูไม่ได้ละ เราทนขนาดนั้นนะเวลานี้

แม้ที่สุดเวลาจะด้อม ๆ ออกไปดูเหตุการณ์ต่าง ๆ เรื่องราวอย่างภายในวัดหรือ นอกวัดนี่นะ ก็ต้องหาเวลาออกไปจริง ๆ นะ เวลาคนเจ็บแล้วก็ค่อยด้อม ๆ ออกไปไปดู เขาทำอะไร ๆ เอาไว้ เพราะเรื่องใหญ่ก็อยู่กับเรา เราคอยชี้คอยแนะ ชัดชัดเจนไหน เราเป็นคนแนะเขา เขาก็บอกหัวหน้าเขา หัวหน้าเขาก็สั่งตามเลย เรื่องมันก็อยู่กับเรา เพราะฉะนั้นถึงต้องได้อ้อมออกไปดูตรงนั้นตรงนี้เรื่อย ๆ มาเราก็เอาเรื่องราวสั่งหัวหน้าคนใดคนหนึ่งเสียพอ เขาก็พิจารณาของเขา แล้วดูทุกแง่ทุกมุมเวลาไป ต้องไปเวลาเจ็บ ๆ ตอนเช้าบางทีพอสว่างเราก็ได้อ้อมออกไปเสีย ไปดูนั่นดูนี่ ๆ พอแขกคนจะมา มากก็เข้ามาเสียเจ็บเลย แล้วค่า ๆ ก็เหมือนกัน หนู่นละจวนหกโมงแล้ว จวนจะมีดแล้ว ค่อยด้อม ๆ เข้าไป ไปดูนั่นดูนี่ ถ้าควรสั่งก็สั่ง มันก็ได้ดูอยู่อย่างนั้นจะให้หาใจ ก็เราเป็นผู้รับผิดชอบทั้งวัดนี้

จะออกไปข้างนอกก็ต้องได้ระเวียงระวัง ไม่งั้นมันรุ่มมันยุ่งนะ ตัวยุ่งจริง ๆ มนุษย์ ไปอยู่ป่าไหนเขาไหนไม่เห็นป่าเขาอยู่กับเรานะ ถ้าป่าคนนี่ยุ่งจริง ๆ ยุ่งมากด้วย เอาละวันนี้ให้พร เท่านั้นละ

คณะวัดป่าหนองแสง บ้านนาคุณน้อย ต.นาคุณใหญ่ อ.นาหว้า ถวายทองคำ
หนัก ๑ บาท ๒๕ สตางค์ เงินจำนวน ๑,๗๙๑ บาท อนุโมทนาด้วยกันทุกคนนะ (สาธุ)

เมื่อวานนี้ก็ไปดูโรงพยาบาลอากาศอำนวย จวนเสร็จแล้ว เขากำลังตกแต่งห้องเดินสายไฟ จวนเราจะไปกรุงเทพฯไปดูเสียก่อน ตึกจวนจะเสร็จสองหลัง โรงเรียนก็เสร็จไปหลังหนึ่ง หลังหนึ่งกำลังเริ่มเวลานี้

เมื่อวานนี้ท่านเจ้าคุณวัดโพธิสมภรณ์ท่านก็อุตส่าห์บิ๊งบินเข้ามาหา ตอนกำลังจะหกโมงเย็น ท่านมาขอบคุณอนุโมทนาที่เราโทรไปถึงท่านด้วยความหวังใ้ย ที่แรกท่านติดหนี้เขา เราย่นเข้ามาเลยว่าเงินจำนวนที่จะให้เขาเพื่อการสืบทอดแต่งงานต่อไปนั้น ๔ ล้านบาท พอดีท่านมีเงินอยู่ในวัดโพธิฯ ทั้งวัดหนึ่งล้านห้าแสน ท่านก็มาขอเรา เราก็บอกเวลานี้เราจำเป็นมาก เราให้แต่เพียงหนึ่งล้านก่อน เมื่อสองสามวันผ่านมานี้ แล้วถามถึงเรื่องราวว่าจะทำยังไงต่อไป เวลานี้เรากำลังจน ถ้าไม่จนให้มากกว่านี้เราก็เคยให้แล้ว แต่เวลานี้เป็นเวลาจน แล้วเงินเหล่านี้จะมีทางอะไรบ้าง

อ๊วย เตี่ยวันนี้ก็ไม่มีอะไร จำเป็นจริง ๆ พอดีเมื่อวานนี้คิดแล้วคิดเล่า ก็เลยโทรไปหาท่าน เงินอันนี้พิจารณายังไงได้ความยังไงบ้าง บอกว่ายังไม่มีความอะไรเลย ยังหาทางออกไม่ได้ คือเงินของท่านหนึ่งล้านห้าแสน เราให้หนึ่งล้าน เป็นสองล้านห้าแสน ก็ยังขาดอยู่อีกหนึ่งล้านห้าแสน ตกลงเราก็เลยโทรไปหาท่านเลยเมื่อวานนี้ หนึ่งล้านห้าแสนนี้เราจะตะเกียกตะกายหามาให้ให้ได้ก่อนวันจะชำระเงิน พอดีตอนค่ำท่านก็มาอีกเมื่อวาน เราก็ย้ำคำเดิมเราให้ ท่านก็ว่าหายห่วง เขาไปเป็นพัก ๆ จะภาวนาสงบสบายบ้างละ เราก็ไม่ได้ถาม คือพวกเดียวกัน แต่ไม่ถามเฉย ๆ ภาวนาจะสงบบ้าง เราก็อยากถามป๊าเข้าไปว่า ได้เคยภาวนาอยู่หรือว่าจ้ะ ท่านก็ภาวนาของท่านอยู่ ก็พวกเดียวกัน ท่านเจ้าคุณกับเราพวกเดียวกัน จึงช่วยกันเรื่อยนะ

วัดโพธิฯ นี้เราช่วยมากหลายล้านไม่ใช่ธรรมดา เวลาจนตรอกมาที่ไรเราให้เต็มเหนี่ยว ๆ ทุกทีเลยนะ คือไม่ขาดเลย จำเป็นมา เท่าไรละ เวลาจำเป็นจริง ๆ ท่านก็มาหาเรานี่แหละ เราก็ให้หมดเลย ๆ มาตลอดนะ คราวนี้ก็จำเป็น ๔ ล้านท่านก็มีเงินอยู่หนึ่งล้านห้า เราก็ให้ไปหนึ่งล้านก่อน ครั้นมาแล้วเราก็ไม่สบายเลยวุ่นวาย ท่านไม่สบายภาวนาไม่สงบ เราไม่สบายวุ่นวาย ตกลงก็เลยให้ ทางนี้จะสบายขึ้นหน่อย ทางนั้นก็จะได้ภาวนาสงบ ตกลงก็เป็นอันว่าผ่านไปละ อย่างนั้นละช่วยโลกเราช่วยอยู่ตลอดเวลาจนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ฟัน้องทั้งหลายทราบเอาอย่างนี้ละ ทุกข์จริง ๆ จนจริง ๆ คือหลวงตาบ๊ว

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd